

Nr 113.

Av herr **Larsson, Knut**, *m. fl.*, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om allmän pensionsförsäkring *m. m.*

Med anledning av Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 126 med förslag till lag om allmän pensionsförsäkring få vi anföra följande:

Otvivelaktigt är föreliggande frågas lösning av största betydelse för vårt land, då den avser att betrygga befolkningen mot ekonomiskt tryck, då ålderdom, sjukdom och därav härledande oförmåga till arbete inträder.

Utan att yttra oss över, huruvida förslaget på det lyckligaste sätt löser denna stora fråga, be vi endast vidkommande de för vårt land stora ekonomiska uppoffringar, som måste medfölja förslagets antagande, få framhålla följande synpunkter:

För försvarsfrågans lösning har tillsats »Beredningar», varav särskilt *en* har att utreda landets ekonomiska bärkraft, och särskilt uttalas, att kostnaderna för försvaret böra fastställas »under jämförelse med och behörigt tillgodoseende av andra statsändamål». Det förefaller därför med den ståndpunkt, som regeringen intagit med hänsyn till försvarsfrågan, helt naturligt, att till den tid, då försvarsberedningarna avgiva sina betänkanden, dels över vårt lands ekonomiska bärkraft, dels ock över de belopp, som för försvaret erfordras, uppskjuta avgörandet av huru stor del av statsinkomsterna kunna vara disponibla för folkpensioneringen.

Det synes nu hos de flesta vara en stadgad åsikt, att försvaret och folkpensioneringen äro våra viktigaste frågor och därför torde böra tillses, att den ena ej löses på den andras bekostnad, utan fördelaktigast vore att båda frågorna avgöras samtidigt.

Härtill kommer att det synes svårt nu överblicka betydelsen av de ekonomiska uppoffringar, som kommunerna måste ikläda sig för pensioneringen, så mycket mera, som man inom närmaste tiden torde ha att vänta ett förslag till omläggning av den kommunala beskattningen.

På grund av vad vi här ovan anfört, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att Riksdagen i avvaktan på, att försvarsfrågan och allmänna pensionsförsäkringsfrågan jämte finansplan samtidigt framläggas till Riksdagens avgörande, för närvarande ville avslå Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 126.

Stockholm den 7 april 1913.

P. M. Carlberg.

Knut Larsson.

P. Paulson.

Erik Trana.

Adolf Dahl.

Nr 114.

Av greve **Hamilton, Alexander**, *i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om allmän pensionsförsäkring.*

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 126 har Riksdagen fått sig förelagt ett förslag, som, synes det, i stort sett på ett lyckligt sätt löser den stora frågan om pensionsförsäkring. Allt efter sin ståndpunkt kan man nu visserligen önska, att fördelarna varit större, eller ock anse, att en del med förslaget förknippade olägenheter kunnat undvikas.

Det torde kunna antagas, att en pensionsförsäkring skall medföra en minskning eller åtminstone en jämnare fördelning av kostnaderna för fattigvården; i följd härav är det billigt och rättvist, att bidrag till denna försäkring lämnas av alla, som nu genom sin skatt till kommunen uppehålla fattigvården. Detta bidrag i form av pensionsavgift skulle emellertid kunna kännas som en dubbel beskattning för dem, som förut genom obligatoriska pensionsavgifter hava pension sig tillförsäkrad; fog finnes sålunda att befria dem, som hava fördelen av pensionsrätt, från erläggandet av avgifter för en ny pension, men några flera undantag från regeln böra ej ifrågakomma. I den kungl. propositionen är nu föreslaget, att ägare av förmögenhet av minst 6,000 kronor skulle befrias från erläggandet av pensionsavgift; mot detta förslag talar dels ovan anförda skäl, dels den omständigheten, att en person med förmögenhet kan förlora den och sålunda komma i sådana förhål-